

HEEMKUNDE-KRING
'AMALIA VAN SOLMS'

Baarle-Hertog-Nassau

Heemkunde-kring 'Amalia van Solms' stelt zich ten doel zich actief bezig te houden met het erfgoed van onze gemeenten met de bedoeling:

- onze kennis ervan te vergroten
- het waardevolle uit vroegere tijden te behouden en te beschermen
- de verzamelde gegevens vast te leggen voor het nageslacht.

De kring verzamelt hiertoe informatie over velerlei onderwerpen uit de historie van Baarle, Castelré, Ulicoten en Zondereigen in de ruimste zin des woords.

Heemkunde-kring 'Amalia van Solms'
'HEEMHUIS'
Kerkstraat 4
2387 Baarle-Hertog

Bank: 10.38.94.969 Rabobank Baarle-Nassau
789-5615466-57 BAC Baarle-Hertog

Overname van artikelen of gedeelten ervan uit deze publikatie is slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van de auteur.

van wirskaante

Orgaan van Heemkundekring 'Amalia van Solms'

Baarle-Hertog-Nassau

verschijnt 4x per jaar

redactie: Herman Janssen, Fons Raeijmaekers, Antoon van Tuijl en Ed Ragas (coördinator)

redactieadres: Het Heemhuis, Kerkstraat 4, 2387 Baarle-Hertog

10e jaargang no.2

juni 1995

inhoud

voorwoord	A. Jacobs	34
van de redactietafel		35
historische sprokkels:		
bedreigde veiligheid	H. Janssen	36
nalatenschap geregeld	C. Verschueren	39
de pomp van Loveren	E. Ragas	41
marte koijen	A. Koijen	44
merkwaardigheden (5)	A. van Tuijl	49
mededelingen:		
fietsbedevaart meersel-dreef	R. Laurijssen	53
knipoog naar mechelen	A. Jacobs	54
arme amalia (16)	A. van Tuijl	57

Het bestuur
wenst iedereen
prettige vakantie

voorwoord

De eerste voorjaarsactiviteiten hebben we al weer achter ons liggen. De vroege vogeltochten onder leiding van Anton van Tuijl kenden een goede belangstelling. De gebieden die bezocht werden, hadden beide een speciale groep vogels als doelgroep. In Baarle-Nassau keken de deelnemers naar weidevogels en in Ulicoten waren de zangvogels aan de beurt.

Op zondag 30 april gingen we op fietsbedevaart naar Meersel-Dreef. De belangstelling voor Meersel-Dreef is dit jaar bijzonder groot in verband met het honderdjarig bestaan van de genadehof. De activiteiten hiervoor gingen op 1 mei officieel van start met een plechtige Heilige Mis in de genadehof met bisschop Van den Berge van Antwerpen. Wij waren er met onze groep dus net een dag eerder dan de opening van het eeuwfeest maar onze devotie was er niet minder om. Wij kwamen droog aan en bijna weer droog thuis.

Onze voorjaarsreis ging dit jaar naar de Belgische stad Mechelen. Een stad met veel historie en diverse musea. Een stad waar voor heemmens en veel te beleven is en de stadsgidsen wisten ons veel te vertellen over de historie van hun stad. Op 4 april jl. is de monumentencommissie voor de eerste keer bij elkaar geweest. Onze vertegenwoordiger in deze gemeentelijke commissie is architect Peter Michielsen. Met hem hebben we een deskundige vertegenwoordiger in deze commissie. Het heeft lang geduurd voor deze commissie geformeerd is. We kunnen echter nu al vaststellen dat de commissie voortvarend van start gegaan is. Met de inventarisatie is al een begin gemaakt en hieraan hebben wij onze medewerking verleend. Met het oog op 200 jaar Noord-Brabant in 1996 heeft de commissie al een project op het oog wat zich hiervoor uitstekend leent. Welk project het is, hoort u vanzelf wel. Een uitstekende start voor de monumentencommissie.

De verbouwingsactiviteiten worden nu weer ter hand genomen. De vergunning van de gemeente Baarle-Hertog is binnen en dus kunnen we verder. Er moeten nog een aantal zaken definitief geregeld worden met de aannemer, electricien en installatiebedrijf. Als dit gebeurd is, worden de helpende handen weer gevraagd. Wij rekenen op al onze helpers om dit zo spoedig mogelijk af te werken. Als dit klaar is, staat de vakantie al weer voor de deur en van onze kant wens ik iedereen een gezonde en gezellige vakantie toe. Laat eens wat van je horen en stuur een kaartje richting Heemhuis.

Uw voorzitter, Ad Jacobs.

van de redactietafel

Voor u ligt al weer nummer twee van ons nieuwe orgaan 'van wirskaante'. Toch wordt het voor de redactie steeds moeilijker om dit tijdschrift te vullen met relevante informatie. Daarnaast heeft de redactie ook nog de verantwoording voor een jaarboek 1996. Al met al wordt de redactie steeds meer belast en neemt het aantal redactieleden af. Graag willen we daarom een beroep doen op de leden van onze vereniging.

In de eerste plaats kan de redactie ontlast worden door allerlei verhalen in te leveren voor ons tijdschrift, verder is uitbreiding van de redactieraad een bittere noodzaak. We roepen dan ook leden met een aardige pen op om zitting te nemen in de redactieraad.

Verder zoeken we mensen die geïnteresseerd zijn in de historie van Baarle en die fundamenteel historisch onderzoek willen doen.

Tegen dat laatste moet men vooral niet te donker aankijken, het is niet nodig om geschiedenis te hebben gestudeerd om aantekeningen te maken uit de vergaderingen van de college-vergaderingen of raadsvergaderingen. Op deze manier kun je aardig thuisraken in historisch onderzoek en het levert en passant nog waardevolle gegevens op. Daarna kan men dan verder terug in de geschiedenis en men kan zichzelf bekwamen door bijvoorbeeld oud-schrift te leren en dan opent zich een heel nieuwe wereld voor je.....

Verder zoeken we mensen die in groepjes willen gaan werken om bijvoorbeeld toponiemen in het Baarlese te onderzoeken. Al jaren zou er een werkgroep Toponymie zijn binnen onze vereniging, maar zelf hebben we daar nog nooit iets van gemerkt. Wie wil daaraan meewerken? Het levert in ieder geval weer heel veel stof op voor ons tijdschrift en dan hebben onze leden weer iets interessants te lezen over ons unieke Baarle. Wie helpt, met wat dan ook? We zijn benieuwd.

De redactieraad

historische sprokkels

bedreigde veiligheid

Herman Janssen

Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.... Met dit zinnetje beëindigen we meestal onze zoektocht naar de zin van onheil en rampspoed. De mens wordt voortdurend bedreigd in zijn bestaan, denken bijvoorbeeld maar even aan het plotse overlijden van vele verkeersslachtoffers. Ook vorige eeuwen was onzekerheid troef met o.a. natuurrampen, ziekten en geweldpleging.

Onder de titel 'bedreigde veiligheid' brengen we in verscheidene afleveringen een aantal sprokkels uit het Baarle van de 19de eeuw.

Vaak moest de Baarlenaar machteloos toekijken of bidden om de komst van betere tijden. Dit was bijvoorbeeld het geval bij de talrijke natuurrampen die hem troffen. Zo waren wind en vuur eertijds geduchte vijanden. Stormwind bracht schade toe aan gebouwen en veldgewassen. Hele gezinnen konden er door geruïneerd worden. Zij overleefden dan slechts met behulp van het plaatselijk arbestuur.

Op 20 april 1830 woedde 's namiddags zo'n 'vreselijk orkaan of tempeest'. Er werd veel schade toegebracht aan huizen en schuren van behoeftige of minder vermogende ingezetenen. Burgemeester Hendrickx van Baarle-Nassau vroeg toestemming om Jan van Eeten en Pieter Vriens aan te stellen als schade-experten. Beide Baarlenaren waren brave en onpartijdige personen en hadden ervaring met het bouwen van huizen. Enkele weken later werd gemeld dat de controleur der directe belastingen (van Breda) zelf de schade zou komen opnemen.

In de nacht van 28 op 29 januari 1834 blies een stormwind de schuur van Andries Zegers omver (wijk C 1069). En twee jaar later vernielde een stormwind de woning en stal van Jan van Bers.

orkaan

Baarle en omgeving werden eveneens op 5 juli 1828 geteisterd door een geweldige orkaan. Wind en hagelslag brachten veel schade toe aan gebouwen en gewassen. De schade werd door middel van oculaire inspectie opgenomen door de schepenen Antony Gillis en Adriaan van Baal. Ze werd begroot door Jan Baptist van Dijk (metselaar), Adriaan Vriens (timmerman) en Jan van Eeten (strodekker). Op 26 juli werd volgende lijst opgestuurd naar de 'WelEdele Gestrenge Heer Controleur der Directe Belastingen te Breda'.

Staat der geleden schaden te Baarle-Nassau door wind en hagelslag op den 5 juli 1828.

eigenaar	vermoedelijke welstand	adres	schade
Jan Severijns	behoefstig	Schaluijn F162	schuur f1.444
M.J. Marcellis	behoefstig	Schaluijn F152	huis/schuur f1.120
Jan Willemsens	behoefstig	Schaluijn F154	huis/schuur f1.68
Jan Koopmans	behoefstig	Reth F148	huis f1.25
Armen van Baarle (huurder: P. Appels) Wed. van Pelt	behoefstig	Lievekenshoek E146	huis/schop f1.80
(huurder: Ad. van Gool)	genoegzaam goeod	Keizershoek E432	schuur f1.440
kind. G. Michielsen	genoegzaam goeod	Veldbraak E131	schuur f1. 12
Arn. Olieslagers	genoegzaam goeod	Reth F153	schuur f1.8
Nic. Meeuwesen	behoefstig	Reth F151	huis f1.45
Wouter Olieslagers	tamelijk goeod	Schaluijn F164	huis/schuur/schop f1.75
Armen van Baarle (huurder: Chr. Krijnen)	behoefstig	Heiken F160	huis f1.90
Jos de Beer (huurder: Dan. van Dun)	behoefstig	Schaluijn F163	huis f1.8
Jan Bluekens	behoefstig	Heiken F159	huis f1.65
Wed. B. van Exel	genoegzaam goeod	Schaluijn F167	huis/schuur f1.10
J. Verheijen	tamelijk goeod	Schaluijn F163	huis/schuur f1.55
kind. P. Verheijen	behoefstig	Groot Bedaf D106	huis f1.16
Armen van Baarle (huurder: P.v.d. Broek)	behoefstig	Reth F149	huis/schuur f1.90
P. Kersemans	behoefstig	Reth F155	huis/schuur f1.30
Jac. Verbandert	tamelijk goeod	Oordeelheikant D103	huis/schuur f1.40
Jan van Eeten	behoefstig	Kapelstraat A18	huis f1.4
kind. P. Rijsbosch	tamelijk goeod	Nijhoven E138	huis f1.8

Bronnen: GABN voorlopige inventaris nummers: 1065, 1066 en 1068.

brand

Naast wind kon ook vuur een enorme schade veroorzaken. In de 19de eeuw had de Baarlenaar vaak het nakijken. Soms echter kon men met man en macht grote onheil voorkomen. Zo ook in de nacht van 16 op 17 februari 1817, toen alarm geslagen werd door de burgernachtwacht. Burgemeester C.A. Hendrickx schreef na afloop het volgende verslag:

Aan den Drukker van het Weekblad à Breda.

Gisteren nagt tusschen 3 en 3 uren trof ons een Vreeslijk Orkaan. Een ontzettende Wind komende uit den noord westen vergezeld van hagel wierd gevolgt van een Vreesselijken Blixemstraal en kort daar opvolgende Donderslag en weldra bespeurde men dat die in den toren van de grote Kerk was geslagen. Welke bovenste onder het Kruys in min als vijf minute in den Brand stond. De schrik was algemeen. Edog, eenige bedaarde ijverige ingezetenen hazarderen om den zelve te beklimmen, en nu het bovenste naakbaar gedeelte bereikt hebbende zag men dat den Brand van binnen nog wijnig voortgang had gemaakt. Men riep om water, melk en natte dekens bij middel van welk men het vallen van het brandend en druypen van het loot aan de binnenzijde belette. Hier in geslaagt hebbende, was men bedugt om het aan de buitezijde, het geen door den geweldigen aanhoudende wind over de huizen wierd heen gedreven te dooven. De Vengsters in den bol van den toren te verre van het brandend gedeelte afzijnde kon men het water zo verre niet brengen. Vervolgens wierd geresolveert om zich eene opening te maken tusschen de vengsters en het kruis. Dit wierd bij middel van een bijl dadelijk bewerkstelligd en begaven zich beurteling twee stoute manspersonen buiten dit gat ten halve lijve en het gelukte hun niet zonder levensgevaar om na verloop van circa 2 uren het vuur teenemaal te blusschen.

Gedurende deeze stoute onderneming had men in de windzijde overal wagten geplaatst om het vallend vuur gade te slaan en te beletten dat de strooije daken daar door niet in brand geraakten. De Brandspuit en verdere daar toe behorende gereedschappen stonden klaar om die te gebruiken waar men den brand mogt ontdekken. Het is dus alleen aan het trotseren van het gevaar van eenige weinige ingezetenen welke zich in het bovenste gedeelte van den toren bevonden gepaard met het goed beleid van de plaatselijke besturen en ijverige waakzaamheid van alle classen der ingezetenen, dat men

kerk, toren en de nabijgelegen huizen heeft bewaart. Welke voorzeker een prooi der vlammen zouden zijn geworden.

De schade daar door veroorzaakt is des te aanmerkelijker toen men bij het celebreren van den laatsten dienst ontdekte dat ook het groot orgel zodanig was beschadigt zoo door het smelten van verscheide pijpen als andersints dat het zelve niet konde bespeeld worden.

Indien gij het nevenstaand artikel waardig acht om een plaats in U. Dagblad te ruimen kund gij daar van het nodig gebruik maken terwijl ik voor de egtheid van het daar in vervatte instaa.

C.A. Hendrickx.

Bron: GABN, voorlopig inv.nr. 1015

nalatenschap geregeld

C. Verschueren

Cordicille voor d'Agtbare Margrita Andries Peeter Joosten Geestelijke dochter.

In de naam des heeren Jesu Christie, bij de Innehoude van deze tegenwoordigen openbare instrumenten, zij kondt en de kennelijk eenen iegelijken dat in de Jaere desselffe ons heeren Sesse hondert en de vijf ent zestig op den vijfden dag der maent van meert, voor Jan Peeter Ansems ende Adriaen van Reuth Schepenen tot Baerle onder de Hertogh land van Turnhout is verschenen en de een propere persone gecompareert d'eerbaere Margrita Andries Peeter Joosten geestelijke dochter, ziek wesende naar de lichame nogthans gaende ende staende, haere memorie verstand en de vijf zinnen, wel ende ten vollen magtig zijnde, en de gebruikelijke, zo en gelijke de voorschreven schepenen claerlijck is gebleken die welke overdenkende der mensen cranckheijt die en niets zekersaanstaande en is dan de dood, ende

niet onzekerder dan de ure der zelve, heeft met doordachte, rijpe deliberatie ende vermisten verstande onverzocht en onbedwongen van Iemande (zo zij verklaarde) eerst ende vooral geratificeert ende geaprobeert, mits dezen alzulken instrument van testament als zij over eenigen tijd door een ander heeft laten consipreren ende in geschrift stellen, ende op de 6 juni 1664 door mij secretaris in presentie van twee schepenen in Baerle voorschreven behoorlijk ende ook wettelijk te doen zegelen, willende ende uiterlijk begerende dat het zelve zal worden achtervolgd ende naar gekomen uitgezonderd dat zij Donatrice bij formel van dit Condilcil wel wetterlijk wel ende begeert 't gene hiernaar is volgende.

In den Eersten, gunt, geeft ende maakt zij donatrice en de Comparanten mits dezese aan de armen en de tafel des H. Geest tot Baerle alzulken vijftig Rijns gulden als zij bij hare gesloten testament hadde gemaakt ende geprelegateert aan Jacob Jansen van den Ouwelande hare mornboir en de voogd item legateert aan de voorsch armen alsnog een honderd gulden boven de gemelde vijftig rijns gulden en dat tot laaffenisse van hare ziele ende alsnog daar en boven aan den zelve armen tien veertelen rogge in specie, mits dat de gene die het zelve coren (rogge) zullen genieten, zullen ook schuldig ende gehouden zijn voor hare ziele te bidden en de deszelve rogge ook dadelijk uit te reiken, alles zo dit coren als het voorgenoemde geld uit te rijken, onder directie van heer Pastoor en Wethouderen onder den Hertog, Item maakt, gunt en de legateert alsnog aan Lesken Jan Swools dochter hare nichte de somme van vijftig Rijns gulden eens, mits dat zij daar vorens zal schuldig en de gehouden zijn naar haar Donatrice dood een geheel jaar lang gedurende alle dagen een misse te horen ende voor hare ziele te bidden, ende Indien zij het zelve niet en begeerde ofte kosten doen in al zulken gevalle zal het zelve door iemand anders van hare nichten moeten geschieden ende alzo volbrengen.

Item gunt ende prelegateert zij Donatrice alsnog aan den eerweerdigen heer pastoor Herdegom de somme van 25 rijns guldeneens ende dat om merkelijke en de considerable redenen haar daar toe moverende en porrende.

Item geeft ende maakt haren gouden ring aan de altaar van Onze lieve vrouwe in de parochie, haren besten zijden capruyn aan Antonetta weduwe wijlen Jacob Peeter Augustijns, haar zilveren Agnus Dei aan Gertruyt dochter van Anneken Mr Hendrik van Os dochter, haar zilveren ijzer aan de huisvrouwen van Jacob Corn Jacobs, verhopende bij aldijen zij hun wel schinken, ende hare broeder zonder wettige oir blijft, hun niet en zal laten

zonder eenige hulpe, en voordes alles zal schinken wat Gods eer en zijne ziele zaligheid vereischt ende naar dijen zij Donatrice verklaarden dit te wezen haar intentie lesten ende uiterste wille, zo heeft zij verzocht en de begeert van mij, secretaris hiervan gemaakt en gepassert te worden deze acte of te instrument forma. Aldus gedaan ende ten woonhuize van Antonette weduwe wijlen Jacob Peeter Augustijns alwaar zij Donatrice tegenwoordig is woonachtig, present schepenen voorschreven, neffens de welke zij Donatrice ende mijne secretaris signature heeft betekend ende gesubsigneert, ten dage, maande, Jaren voorschreven

Margriet Andrisen, Jan Peeter Anssems, H. van Giels, secr.

Bron: 1649-1665 O.A.B.H fol. 269

Bovengenoemd testament laat zien dat soms veel voor de armen gedaan werd, wel onder voorwaarde voor hunne zielerust te bidden. Zij schonk f 150,00 en nog 10 veertelen rogge, dat is 865 liter ongeveer 700 kilo aan de armen, volgens mij met het gedacht het oog van de naald te vergroten en of de kameel te verkleinen. Tot in het midden van de jaren dertig in deze eeuw was ook broodbedeling voor de armen in Baarle nog bekend en in gebruik.

de pomp van loveren

Ed Ragas

Het beschermd dorpsgezicht op Loveren wordt in het midden gesierd door een oud dorpsplein. Dit plein is voorzien van een waterpartij met een daarbij horende pomp. Die pomp die daar nu staat is een replica van de pomp die daar ooit stond. Er hebben op Loveren verschillende pompen gestaan. Al in de vijftiende eeuw is er sprake van een pomp op Loveren. Na slijtage werd de pomp weer vervangen door een nieuw exemplaar. Zo is dat verschillende keren gegaan met de pomp op Loveren. In het archief van de gemeente Baarle-Nassau vonden we enkele stukken over de bouw van een nieuwe pomp op Loveren in het jaar 1827. We vonden een overeenkomst tussen het gemeentebestuur en de bouwer van de pomp, Godefridus Linssen uit Oosterhout.

We lezen het volgende:

Op den 9 juli 1827 is tussen de Burgemeester en Secretaris als representerende het Gemeente Bestuur van Baarle-Nassau ter eene; en Godefridus Linssen pompmaker te Oosterhout ter andere zijde geconveniert als volgt.

Linssen neemt aan ten zijnen kant en geheel bruikbaar te leveren op de put te Looveren,

een pomp waarvan de buis is no.60 - daar in alles te Looveren wat erbij behoord niets uitgesondert als het metselwerk en met een behoorlijk kopere bek ter wijde als op de Cingel en balansier na een convenante zwaarte.

De zelve 2 jaren goed te houden.

Zullende het de aanbesteder vrij staan die te laten keuren en goed gekeurt zijne, zal hij daarvoor geniete eene somme van vier en twintig Gulden.

getekend,

Godefridus Linssen

Aangehecht is een aparte notitie lezende als volgt:

In 't standstuk

Binnen de kom te Looveren.

De houtte bak moet zijn een voet in het vierkant gans in malkanderen gewerkt van getand eikenhout vrij van kwasten en spint van 2 duim o/m dikte bekleed met loot van 10 pond in de voet.

Alles ten genoegte van de aanbesteder.

De extra notitie bepaalt dat er een houten bak onder de uitmonding van de pomp moet komen. Het is niet geheel duidelijk of die bak door het gemeentebestuur geleverd moet worden of dat die ook door Linssen geleverd moet worden.

Na de ondertekening van de overeenkomst, verwacht het gemeentebestuur dat er snel gewerkt wordt. Godefridus Linssen schrijft dan op 29 juli 1827 al een brief waarin hij zijn aankomst meldt.

Godefridus Linssen schrijft op 29 juli 1927:

Dat hij op vrijdag 3 augustus aanstaande de pomp zal komen stellen om die reden dat Adriaan van de Elshout niet meer rijt op Turnhout voor den 17 of 18 augustus.

Verder stelt hij nog enkele eisen aan het gemeentebestuur, zodat hij op die vrijdag vooruit kan met zijn werk:

'De paal moet wezen 6 duim dik, 11 duim breed, 3 duim onder de bak en 3 duim tegen de bak met een borst 4 voet hoog van den grond tot aan de borst 3 duim tussen de ooren om vast te speijkere als het alles klaar kan gemaakt worde dan schrijft uw mijn niet, maar zoo niet dan schrijft mijn op tijd wanneer'

*verblijve met aghting,
uw dienaar Godefridus Linssen*

Uit het laatste lezen we dus duidelijk dat er een aantal voorbereidende maatregelen genomen moeten worden, voordat Linssen de pomp 'kan stellen'. Als de gemeente het niet op tijd voor elkaar krijgt, dan moet men hem laten weten wanneer het wel klaar kan zijn. Uit die brief van hem leren we ook dat hij van plan is al op 3 augustus te komen omdat zijn vervoerder, een zekere Adriaan van de Elshout niet voor de 17de of 18de augustus weer naar Turnhout rijdt.

Die pomp heeft helaas de tand des tijds niet kunnen weerstaan en zo is op het oudste plein van Baarle een oude pomp verdwenen en vervangen door een replica.

Bron: GABN, voorlopig inv.nr. 1904.

marte koyen

A. Koyen

In onze vaste rubriek met oude foto's publiceerden wij in Ons Weekblad van 30 september 1994 een foto onder de titel 'Kermis anno 1938'. A. Koyen - u kent hem nog als onze vroegere dorpsfotograaf - komt hier graag even op terug.

Met een flinke vertraging zou ik iets willen rechtzetten en toevoegen aan het artikel bij bijgaande foto behorend. Ik lees daar o.a. 'De kermis bestond toen uit een zweefmolen, zoals je kunt zien is deze op het plaatje nog afgedekt, die beheerd werd door Marten Koyen'. Dat het in 1938 om de zweefmolen ging van Marte Koyen, kan niet kloppen daar mijn vader op 25 december 1936 overleed. Ofwel is de datering van de foto onjuist.

Erg belangrijk is deze onjuistheid niet. Ik neem eigenlijk de gelegenheid te baat iets te vertellen over mijn vader, Marte Koyen, die naar ik meen toch wel 'een figuur' in het Baarlese dorpsleven is geweest in de jaren '20 en '30.

Het gezin Kojen voor hun huis

Ik begon dat na zijn dood te beseffen wanneer ik als toenmalig teenager herhaaldelijk te horen kreeg 'Ah, gij zijt er ene van Marte Koyen. Die hebben we goed gekend. Als ge hem ne schroevendraaier of een nijptang en een stuk ijzerdraad in de handen stopte, repareerde hij elke auto of motor..'

AUTO'S en BUSSEN

Een 'technische knobbel' moet wel een opvallende kwaliteit geweest zijn van mijn vader die van boere-afkomst was en alleen maar lagere school had gedaan. In de garage die hij had aan de Chaamseweg -aanvankelijk naast het 'stroohulzenfabriek' aan de Hoogbraak en later hoek Chaamseweg/Burgemeester Van Gilsestraatje- werden vaak van meedere oude Fordjes, Chevroletjes, Minerva's, FN's en andere nu verdwenen merken één andere ineengeknutseld.

De oudste anekdote in verband met auto's die ik me herinner pa te hebben horen vertellen, moet van rond 1920 dateren -vóór mijn tijd- toen auto's nog een rareiteit waren. Toen moet hij zondags na de hoogmis aan de kerk gestaan hebben met een auto -ik weet niet of het in Alphen of in Baarle was- en konden liefhebbers voor één gulden, een flinke som in die tijd, een 'autodoop' krijgen, d.w.z. een paar blokjes meerijden. Dat moet beslist even spannend geweest zijn als later een luchtdoop!

Begin jaren '20 kocht hij ergens een oude autobus en begon daarmee de eerste vaste busdienst Baarle-Breda. Volgens m'n Bredase schoonbroer (Janus Antonissen, in de jaren '40 bakkersknecht bij bakker Van Tilborg in de Kerkstraat) reed hij drie keer per week, waarvan een keer speciaal voor de boeren die naar de varkensmarkt in Breda gingen.

In die tijd waren de meestal tweedehands karretjes waarmee pa reed, nog gammele gevalletjes: hard rijden op de hobbelige kinderkopjes was er niet bij maar wel heel vaak pannes. Hetwas dan ook een 'waagstuk' toen pa besloot om met de auto eens naar Tante Nonneke, z'n zus, te rijden. Die woonde in een klooster in Deinze, een heel stuk achter Gent. Al was ik toen nog maar een jaar zeven, ik herinner me nog hoe'n spannend avontuur dat was: de overzetboot in Antwerpen naar St. Anneke, Gent waar we hopeloos verdwaalden want richtingaanwijzers waren toen nog zéér schaars, Deinze waar we in een hotel gingen slapen. In het klooster mochten geen mannen verblijven en terugrijden op één dag was te veel gevergd van het karretje dat amper 50 km/u haalde.

De boeren wisten hem wonen voor kapotte dorsmachines en zelfs bij de kermisreizigers was hij bekend. Ik herinner me als kind meermaals een 'vrijkaart' gekregen te hebben wanneer onze pa de orgel van de luchtschommel, de motor van de stoomcarroussel en nog andere -maar die twee herinner ik me duidelijk- had gerepareerd.

VLIEGEN

Zijn genoeg aan het oplossen van voor die tijd technische hoogstandjes, verleide hem wel eens tot gedurfde fantasietjes. Ik herinner me als kind dat hij er nogal eens van sprak een vliegtuig te gaan bouwen. Zo ver ik besefte waren dat eigenlijk maar twee vleugels aan een snelle auto zetten... Was het om mij ontzag in te boezemen of droomde hij daar werkelijk van? In elk geval reed ik enkele keren met hem mee naar het vliegveld van Gilze Rijen (Molenheide). Daar ging het in die tijd nog gemoedelijk aan toe en ik herinner me dat pa er dikwijls lang bij een oude tweedekker stond te 'redeneren' met piloten. Ik hoopte toen als kind dat hij er zoveel van zou opsteken dat hij ook werkelijk ooit een vliegtuig ging bouwen en ik zag ons al opstijgen ergens op Boshoven waar we een akker hadden...

KERMISKLANT

Aan de zweefmolen waarvan sprake in bovenvermeld 'Ons Weekblad', zit een leuke anekdote vast. Een kermisreiziger wou van onze pa absoluut een auto kopen maar had er niet genoeg geld voor. Hij stelde voor er zijn zweefmolen voor in de plaats te geven. Onze pa, die al diverse activiteiten op zijn naam had en geen schrik had van iets nieuws, accepteerde dat en zo werden we, wel wat tot verontwaardiging van ons moeder 'kermisgasten' zoals ze het noemde.

Pa zette een knecht op de zweefmolen want hij had nog zijn garage, een graanmaalterij -waar ook een knecht werkte- en er werd tussendoor ook nog aan de toen lucratieve smokkel van suiker naar Nederland en van kalveren naar België gedaan.

SMEERBOEL

Ik reed veel mee met pa wanneer hij urenlang ging palaberen met garagehouders -eigenlijk meer met auto-onderdelen-sjacheraars- in Breda, Tilburg en Turnhout, maar op smokkeltochten mocht ik natuurlijk niet mee.

En ik mocht er ook niet veel van horen als kind. Maar één avontuur werd mij -door moeder, zeer verontwaardigd- toch verteld. Pa moest op een bepaalde morgen pastoor Vekemans en de twee kapelaans die Baarle-Nassau toen rijk was naar een conferentie brengen bij de bisschop in Breda (mgr. Hopmans geloof ik). Maar hij was 'snachts met kalveren achter in de auto weg geweest, was de afspraak vergeten en lag nog in bed toen een van de kapelaans opgewonden kwam vragen waar pa nu eigenlijk bleef, want het was hoog tijd.... Er bleef geen tijd meer om de achterbank terug in de auto te monteren, er werd 'met de Franse slag' wat schoongemaakt en een dekentje op de autovloer gelegd en weg waren ze... Pastoor Vekemans naast pa en de twee kapelaans in een wel ongemakkelijke houding op het dekentje. Naar het schijnt hadden ze nog een luchtje bij zich toen ze op het bisdom aankwamen en het werd pa's beste dag niet. Pastoor Vekemans kon bulderen zoals zij die, zoals ik, bij hem in de catechismusles hebben gezeten, wel weten....

MILJARDEN

Ook van 'voor mijn tijd' werden er thuis spannende verhalen verteld. Pa had allerlei gedaan. Van thuis uit waren ze boer maar hij begon in Alphen een houtgroothandel. Mijnhout geloof ik. Daar kwam een pijnlijk einde aan toen een grote klant in Rotterdam failliet ging en pa voor een levering van heel wat spoorwagens geen centen kreeg. Daarna begon hij de autohandel in Baarle-Nassau. Een van de spannendste verhalen waar ik als kind bij kon fantaseren was die van een grote reis door Duitsland die hij samen met smid Van Puijnenbroek maakte. Dat was na de oorlog van '14-'18. Pa en de smid hadden voor miljarden (waardeloze) Duitse Marken gekocht; ten onrechte gelovende dat die ooit nog hun vroegere waarde zouden terugkrijgen. Ze moesten als grote mijnheren daar hebben rondgetoerd met de trein. Gingen nog verder dan Berlijn, waren in Wiesbaden naar een opera geweest -stel je dat eens voor-, hadden in hotels dikke, dure sigaren gerookt en pa liet een hele spoorwagon meubelen overkomen waartegen ik heel mijn jeugd heb aangekeken. Helaas werden de Marken niets waard en als souvenirs bewaar ik nog briefjes van miljoen en miljard Mark!

BERGEN

We gingen als een van de weinigen in Baarle in die tijd, ook al eens op meerdaagse reis, meestal naar de Ardennen. De eerste keer pochte ik op school dat ik bergen van meer dan 1000 meter hoog had gezien. Helaas werd

dat leugentje ontmaskerd in de aardrijkskundeles toen bleek dat de hoogste berg van België maar 700 meter hoog was! De naam van het dorpje Haversin, ergens tussen Namen en Bouillon, zal ik altijd blijven onthouden. Daar brak de cardanas van onze auto en pa heeft met de plaatselijk smid een hele nacht gezwoegd om zelf een nieuwe (voorlopige) cardanas te smeden en te monteren. Gelukkig was het zomer en konden we lang buiten zitten. 's Morgens om vier uur reden we weer verder. In mijn ogen was pa een genie!

Geel, 2 januari 1995.

Baarle-Nassau.

Louis 6 Oct 1903.

De strohulzenfabriek aan de Hoogbraak in Baarle-Nassau aan het begin van deze eeuw

merkwaardigheden (5)

Antoon van Tuijl

gebooihuisken

Ons eigen verenigingstijdschrift, wat wij tien jaar lang heel onpersoonlijk 'de Nieuwsbrief' genoemd hebben, heet tegenwoordig 'van wirskaante'.

Lang geleden zijn er al pogingen gedaan om onze nieuwsbrief een naam te geven. Een aantal leden leverde toen ideeën daarvoor in. Iemand bedacht toen de nam 'gebooihuisken'.

Bij de uiteindelijke keuze van de definitieve naam heeft de redactieraad deze titel ook nog eens goed aangekeken. Hij is het niet geworden, maar ik grijp de gelegenheid aan om een fraai oud gedicht, met potlood geschreven, in deze rubriek te plaatsen.

We hebben deze tekst al lang in ons archief. De naam van de dichter is mij helaas niet bekend. Misschien weet een van onze lezers dat wel? Meer informatie over het 'gebooihuisken' treft u aan in 'Baarle in stukken'.

Het gebooihuisken

(Beeld uit oud Baal)

*1. Wanneer ge in vroeger jaren door ons Baal kwaamt gegaan,
zag men dan in de Singel een heel oud gebouwkje staan.
Hoe lang dat het daar stond heeft niemand ooit geweten.
Het wierd door 't volk het Gebooihuisken geheten.*

*2. Het was een gebouwken, klein en smal.
Ramen waren er nie in, alleen van voren een val.
Opzij enen trap om er in te gaan
en binnen was er plaats voor êên man om te staan.*

3. *Wanneer des zondags de Hoogmis was gedaan,
stapte al 't kerkvolk op dat gebooihuisken aan.
Want wilde ge in dien tijd van 't nieuws op de hoogte wezen,
dan moet ge zondags de gebooie af horen lezen.*
4. *Peer de veldwachter was met dat aflezen belast.
En hij deed dat heel serieus, zoals een veldwachter past.
Want was het des winters nog zo koud of de zomer zo warm,
Peer stapte er naar toe met een rol papier onder den arm.*
5. *Peer was een veldwachter, kloek en onvervaard.
Hij had een vervaarlijke snor en een straffe grijzen baard.
En een borrel liet hij in geen geval staan.
En zei altijd maar: 'Op een been kunde nie gaan'.*
6. *Hij woonde sinds jaren gelukkig en tevree
onder het gemeentehuis al met zijn vrouw Kee.
Kwaai tongen heb ik wel ooit horen zeggen
dat ze voor de kou een kruik 'klare' in het bed hadden leggen.*
7. *Ik zie ze aan 't Gebooihuisken nog staan: Sus Peren van den Eikelenbosch.
Die geraakte nie uitgepraat al over zijnen os.
Dat die zo sterk was en goed trok en dan moet ge weten;
hij was 32 jaren oud en was nog nie versleten.*
8. *Van Groot Bedaf daar stond Jefke Speek.
Die kwam in Baal maar eens in de week.
Hij nam dan 't nieuws mee naar Bedaf,
want anders wisten ze daar nergens niks af.*

9. *Dan was daar ook den ouwe Pomp, de keizer van 't Heike,
van beroep schouwveger en meer dergelijk karweikes.*

Het was 'nen mens die was licht content.

Hij veegde de schouw en ruimde de beerput voor 20 cent.

10. *Wat verderop stond daar nog Koob Tuf
te zwetsen en te razen, maar 't was alleen maar bluf.*

*Maar ging er nie bijstaan, nie al te dicht,
want hij tufte oe gerust vlak in 't gezicht.*

11. *En heel van achter stond nog mijnheer Schijt.*

Die mens is ook al lang weer uit den tijd.

Aan de Alphenseweg had hij een zeepfabriek, welbekend.

Want in den zomer stonk het daar een uur boven wend.

12. *Zo stonden daar dan de mensen veel in getal
totdat Peer stak zijnen kop door de val.*

*En met zware stem zei: 'Nu mensen opgelet,
er zijn weer een paar nieuwe artikelen in de gemeentewet.*

13. *Die gaan over 't ruimen van sloten en waterlopen
en dat ge geen honden zonder muilband moogt loslaten lopen.*

Dat de boeren zelf moeten onderhouden straat en baan.

En op tijd met de stier naar de keuring moeten gaan.

14. *Dat ge met de nieuwe uitvinding van fietsen ongelukken moet mijden.*

En in de Singel de pomp niet omver zult rijden.

En als Pol Wegermans de belasting komt halen,

ge hem naast 'nen borrel, contant moet betalen.

15. *En als zondagsavonds het jeneverklokje luidt,
dat men dan zorgt dat men de stamine is uit.*

*Want dat er voortaan gebruikt wordt geen pardon,
maar onverschillig wie het is, hij gaat op de bon.*

16. *Na het gemeentenuws kwam Peer de aandacht vragen
voor de door de notarissen te houden boerenkoopdagen.*

Van have, vee, boerengerief en zo voort.

En alles wat er op zo een boerenkoopdag thuis behoort.

17. *Van snijbakken, dorsvlegels, gaffels en wannen,
van koeiketels, koeikuipen, potten en pannen,
van turf en strooisel, van oogst te velde,
van hout en boonstaken, te lang om te melden.*

18. *En dan op 't laatst kwamen de trouwers aan bod,
die samen lief en leed gingen delen, hun levenslot.*

*Want eer ge dien tijd voor de pastoor kwaamt te staan,
moest ge aan 't gebooihuisken drie roepen hebben gedaan.*

19. *Het gebooihuisken is al sinds lang verdwenen.*

Nooit is op die plaats nog een ander verschenen.

Nu hoeven daarvoor de trouwers geen roepen meer te gaan.

Die plakt men gewoon tegen 't gemeentehuis aan.

Met een beetje fantasie kunnen we ons bij het lezen van deze verzen een levendig dorpsafereeltje voorstellen.

Jammer dat er geen spoor van ons oude gebooihuisken bewaard gebleven is.

fietsbedevaart naar meersel-dreef

Ria Laurijssen

Op 30 april 1995 om stipt 07.00 uur stapten elf leden bij het Heemhuis op de fiets richting Ulicoten waar een kwartiertje later bij de Bernarduskerk 1 lid uit Ulicoten zich aansloot en we via Meerle verder fietsten.

Doordat we flink doorgefietst hadden, kwamen we vroeg, maar gelukkig droog, in Meersel-Dreef aan.

Zodra we binnen zaten in de zaal bij de paters begon het flink te regenen. De helpster in de zaal kwam ook juist aangereden en bood aan om snel koffie te zetten, zodat wij om ongeveer 8.00 uur al aan de koffie met een bonbon zaten, wat goed smaakte. Ondertussen waren er nog zes leden met de auto gearriveerd.

Tegen 8.30 uur gingen we naar de kerk waar we de H. Mis bijwoonden, die onder andere werd opgedragen voor de levende en overleden van onze Heemkundekring.

Hierna stond bij de paters ons ontbijt, een goed verzorgde koffietafel, klaar want van fietsen krijg je honger. Na het ontbijt was het de bedoeling dat we de grot zouden bezoeken maar omdat het nog steeds wat regende, hebben we een snelle wandeling door het park gemaakt. Op het programma stond ook nog een bezoek aan de Lucia-kapel, een van de fraai gerestaureerde grenskapellen.

Bij de voorbereiding van deze fietstocht was verteld dat we de sleutel van deze kapel bij de paters mochten 'lenen' zodat we deze ook van binnen konden bekijken. Maar nu kregen we te horen dat de sleutel opgehaald kon worden tegenover de kapel. Aangezien deze mensen jammer genoeg niet thuis bleken te zijn, zijn we weer richting huis vertrokken, zodat we mooi op tijd (om ongeveer 12.00 uur) terug in Baarle waren. Het was een gezellige ochtend, die zeker voor herhaling vatbaar is.

knipooq naar mechelen

Ad Jacobs

Op pinksterzaterdag stond onze jaarlijkse culturele uitstap op het programma. Middels de bekende uitnodiging van Amalia stonden de reislustigen om 10.00 uur op de Loswal om te vertrekken.

Deze keer ging de reis naar het Belgische Mechelen voor een bezoek aan het speelgoedmuseum en een geleide wandeling door het oude stadscentrum.

Voor het speelgoedmuseum stond twee uur op het programma maar hier hadden we de hele dag wel rond kunnen lopen. Het was werkelijk de moeite waard en we keken onze ogen uit naar al het speelgoed. Met veel speelgoed hadden we zelf nog gespeeld en er kwamen ook leuke anekdotes los. Wie kent nog het verhaal van Koop Bies? Ikke wel, maar dat zal ik u niet vertellen. De Slag bij Waterloo, waar onze Napoleon verslagen werd, was prachtig in beeld gebracht. Duizenden soldaatjes stonden op het slagveld, gewonde paarden, kapotte kanonnen, verwoeste gebouwen, werkelijk een slagveld.

De Grote Markt te Mechelen

Na dit bezoek en natuurlijk een lekker bakske koffie stonden de twee gidsen klaar voor de geleide wandeling. Mechelen was eens de hoofdstad der Bourgondische Nederlanden en was het centrum waar cultuur en wetenschappen bloeiden. Ten tijde van Keizer Karels Nederlanden (16de eeuw) was de 'Heerlijkheid Mechelen' de kleinste zelfstandige provincie der 17 provinciën. Haar omtrek bedroeg slechts 47 kilometer en de stad werd door de rivier de Dijle in tweeën gesplitst.

Mechelen is bekend om haar handgeweven tapijten en beiaardklanken maar ook om haar eeuwenoud cultuurpatrimonium. Onze gidsen namen ons mee op sleptouw door het oude centrum.

De Hof van Margaretha van Oostenrijk

We bezochten de St. Romboutskathedraal met zijn twee beiaarden. Een oude en een nieuwe beiaard die samen maar liefst 98 klokken tellen met een gewicht van 80 ton. De stompe toren is 97 meter hoog en is tegen de kathedraal gebouwd.

Op de markt stonden drie gemeentehuizen, dus een meer dan in ons Baarle, met verschillende bouwstijlen. In het huidige stadshuis is een prachtige ontvangstzaal en een prachtige raadszaal. Onze jongste deelnemer waande zich al even burgemeester van Mechelen, want hij verkoos de burgemeestersstoel als zitplaats. Het stond hem werkelijk niet slecht.

Verder bezochten we de Koninklijke Beiaardschool, het paleis van Margaretha van Oostenrijk, het aartsbisschoppelijk paleis en O.L. Vrouw van Hanswijk-basiliek. Het werd een prachtige wandeling met een goed verhaal van onze gidsen. Na deze wandeling zochten we de terrasjes op langs de Markt. We dronken een lekkere Gouden Carolus bij Raymond Ceulemans op het terras of een van de andere lekkere Mechelse bruinen. Het was er gezellig toeven op deze zaterdag. Menigeen zal op eigen gelegenheid deze prachtige stad nog eens vereren met een bezoek. Beslist de moeite waard.

Den Gust van Verhoeven bracht ons voor een Belgische koffietafel naar het 'Boshuisje' in Zoersel. Voor het 'Boshuisje' is de groepsfoto gemaakt. Om 20.30 uur waren we terug in Baarle. Vermoeid maar zeker voldaan. Herman en Ineke namens alle deelnemers bedankt voor deze uitstap naar Mechelen. Tot volgend jaar.

De hele groep reislustigen op de foto bij het Boshuisje in Zoersel

arme amalia (16)

Antoon van Tuijl

Ook deze keer kunnen wij tot onze vreugde weer een lange lijst van interessante schenkingen melden.

Fons Willemsen verplaatste weer eens een deel van zijn verzamelingen naar het Heemhuis. Het was zeer de moeite waard! Kijk maar eens mee.

- enkele series plakplaatjes.
- oud boekje voor overboekingsopdrachten van CCB Boerenleenbanken.
- een aantal stukjes zeep 'Ticos Elegant'.
- een botervlootje.
- enkele zakjes blauwsel 'Reckitt Blue Destree'.
- enkele dubbelblokken 'Klok'zeep.
- een kleine bloemzeef.
- een grote graan- of erwtenzeef.
- een grijs-geëmailleerde 8 liter-emmer met houten handgreep aan het hengsel (heel oud dus).
- een wit-geëmailleerd 5 liter-emmertje.
- een oude radio-lamp.
- een stuk harde zeep, zoals ze vroeger van de staaf verkocht werden.
- twee doosjes karnemelkzeep van 'Het Melkmeisje'.
- een klein (murw-gestoten!) biljartbal, afkomstig uit het vroegere café van Louis van Gestel in Ulicoten.
- een houten deurknop met wervel (was dus bedoeld voor een kastdeur!).
- wit-glazen ronde inktpot (komt nog uit de vroegere meisjesschool van Ulicoten).
- enkele merkwaardige kleine flesjes.
- een houten as- of graanschep.
- een rechthoekige houten zaaibak met houten beugel.
- twee eierrekken.

- een fraaie serie bascule-gewichten, zeskantige en ronde, van ijzer en brons.
 - een uitgebreide verzameling boerengereedschappen. Om de belangrijkste daarvan te noemen: handgesmede nijptang, hiepen, handgesmede vuurtang, verschillende modellen 'schopjes' om bomen te ontbasten, een snoeihaak, een bunzingklem, een sikkkel, een handgesmede zeer oude bijl, scharnierpennen, handgrepen voor een zeis, kettingen en ringen om koeien vast te zetten aan de standers op stal.
 - een buste van het H. Hart in 'moderne' uitvoering.
-

Van Piet van der Flaas kregen we:

- een fraaie reclame-penning van 'Cadem' zeep uit 1967.
- een smeedijzeren deurhandgreep met een aardig versierde deurplaat.

De familie Hurks uit Castelré bezorgde ons de echte originele oude leesplank van 'Hoogeveen' met 'aap-noot-mies-wim-enz.' Daarnaast ook nog vier kleine ronde blikken doosjes waarin lesmateriaal zit bijv. een taaloefening of leren klok-kijken.

Ook schonken zij een kaart van Baarle (zwart-wit, 45x75 cm). Die kreeg meteen een plaatsje op onze tentoonstelling 'Amalia weet de weg'.

De gemeente Baarle-Nassau deed ons via de brandweer ook een interessante schenking.

Nu de BB (Bescherming Bevolking) is opgeheven en de Brandweer binnen afzienbare tijd gaat verhuizen, bleven er oude spullen over. Amalia mocht uitkiezen. Jos Raeijmaekers had de keuze heel gemakkelijk gemaakt en bepaalde spullen speciaal voor ons bewaard. Zo kregen we:

- een echt heel oud offerbusje van de vroegere 'armenzorg'.
- een verzameling BB-spullen, zoals speciale zaklantaarns, verschillende typen schoppen, harken en rieken, een kanjer van een zinken emmer enzomeer.
- een verzameling brandweerspullen, zoals: verschillende bijlen, breekijzer, draadtang, emmerspuit, veiligheidsbrillen, persluchtmasker, een fraai uitgaansuniform en een compleet uitruk-uniform, met zo ongeveer alles erop en eraan.

Louis Verschueren vond nog iets van het oude Bels Lijntje: een metalen plaat waarmee spoorrails vastgezet werden op de bielzen. Hij bracht ze netjes schoongemaakt mee!

Ook nu weer aan alle goede gevers heel hartelijk dank.

archief gemeente Baarle-Nassau

Op de volgende maan- en dinsdagen is archivaris A.M.C. Zom aanwezig tussen 10.00 en 16.30 uur om u van dienst te zijn bij het zoeken van informatie in het gemeentelijk archief:

3 en 4 juli	23 en 24 oktober
31 juli en 1 augustus (*)	20 en 21 november
28 en 29 augustus	18 en 19 november
25 en 26 september	

*) i.v.m. vakantie zouden deze dagen wel eens kunnen vervallen. Het is dan verstandig van tevoren even contact met het gemeentehuis van Baarle-Nassau op te nemen, tel: 04257-8031.

oude schoolfoto's

Al enige malen plaatsten we in Ons Weekblad een oproep voor schoolfoto's. De redactie is begonnen met de voorbereidingen van het jaarboek 1996 dat geheel in het teken van het onderwijs in Baarle zal staan.

We hopen in dit boek alle scholen die ooit in Baarle zijn geweest en de scholen die er nog zijn, te behandelen. Dat gaat dan van de Latijnse school tot aan de Muziekacademie Noorderkempem.

Het gaat over alle scholen en schooltjes in Baarle-Hertog, Baarle-Nassau, Baarle-Grens, Castelré, Ulicoten en Zondereigen. Het gaat ook over

schoolmeesters Van Dijk, Wackerhausen, Baijens, Oudenhuijsen, De Bont, Slockers, Joosen, Verschueren en over de huidige meesters en juffrouwen. Het gaat ook over de zusters Franciscanessen, zusters Dominicanessen en zusters Annonciaden.

Ook de speciale scholen zoals de Latijnse School (17de eeuw), onderwijsinstituut De Pauw, de Missievakschool, de Broederschool, de Huishoudschool en de Muziekacademie komen aan de orde.

We willen het boek rijkelijk illustreren met foto's en tekeningen van de gebouwen, de meesters en de juffrouwen en natuurlijk veel klassefoto's.

Wie van onze leden kan en wil ons daarbij helpen?

Het ligt in de bedoeling van alle foto's reproducties te maken, zodat u snel uw originele foto's terug heeft en beslist niet hoeft te wachten tot eind 1996.

U kunt daarvoor contact opnemen met een der redactieleden of met het secretariaat, tel: 699740 (Baarle-Hertog).

BiDoC

BiDoC, wat is dat nu weer?, zult u zich terecht afvragen. Wel BiDoC staat voor het Bibliotheek en Documentatie Centrum van onze heemkundekring. Inmiddels is de werkgroep BiDoC tot stand gekomen. De werkgroep bestaat voorlopig uit een tiental leden van onze vereniging. Deze leden gaan samenwerken om het gehele documentaire bezit van de kring op orde te brengen en het tevens zo te ontsluiten dat ALLE aanwezige informatie snel teruggevonden kan worden.

Er moet veel werk verzet worden en de werkgroep kan nog best wat handige handen gebruiken. Zo moeten er bijvoorbeeld duizenden catalogus-kaartjes getypt worden. Verder moeten er vele kranten en tijdschriften geknipt worden. Werk genoeg dus. In principe komt de werkgroep elke woensdagavond bij elkaar in het documentatiecentrum om daar samen te werken.

Als u nog enkele uurtjes per week beschikbaar heeft en het werken met documentatie spreekt u aan, meldt u dan op de woensdagavond en sluit u aan bij de werkgroep BiDoC. U bent van harte welkom.

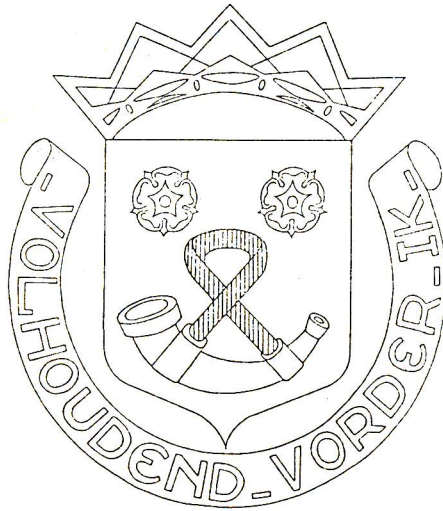
Nicole Ragas-Joosen, coördinator werkgroep BiDoC.

DRAAGBARE WATERBRON.

Natuurlijk mineraalwater in een handig, licht, 2-literpak. Niet van plastic, maar van karton, zonder stoffen die het milieu aantasten. Een over-

vloedige bron zuiver, natuurlijk
mineraalwater zonder koolzuur. **BAR-LE-DUC**

Heemkunde-kring 'Amalia van Solms', Kerkstraat 4, 2387 Baarle-Hertog